

ת"פ 58021/11-17 - מדינת ישראל נגד מרדיי יואב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 58021-11-17 מדינת ישראל נ' יואב
תיק חיזוני: 244303/2016

בפני כבוד השופט ירון מינטקביץ'
המאשימה מדינת ישראל
נגד
מרדיי יואב ע"י עו"ד אריאל הרמן
הנאשם
החלטה

לפני "בקשה דחופה מאוד" לדחות את מועד התVICזות של הנאשם למאסר. כפי שאפרט למטה, דין הבקשה להדחות: ביום 16.12.18 נגזר על הנאשם עונש של 18 חודשים מאסר בפועל ועונשים נלוויים, בשל הרשעתו בעבירות סמים שונים, שיעירן גידול מריחואנה בהיקף גדול, החזקת 30 ק"ג סם ועבירות נלוויות. ערעור הנאשם על גזר הדין נדחה ביום 3.9.19 ונקבע, כי עליו להתייצב למאסר ביום 10.10.19.

עתה לפני בקשה לדחות את מועד התVICזות הנאשם למאסר במספר חודשים, על מנת שיוכל לסייע לאחיו אשר למרבה הצער לקה במחלת קשיה. הבקשה הוגשה ביום 3.10.19, יום חמישי בשבועו, בשעות אחר הצהרים, ולא תגובת המאשימה. בשים לב לכך שבשבוע הבא חל יום הכיפורים, הבקשה השנייה שני ימי עבודה בלבד לפני מועד התVICזות שנקבע. יתרה מכך, ב"כ הנאשם אף הבהיר בבקשתו, כי ביום 6.10.19 הוא יסע לחו"ל.

לא ניתן לקבל הגשת בקשה לדחית מועד התVICזות למאסר באופן בו הוגשה: חודש לאחר שניתן פסק הדין, ללא תגובת המאשימה, תוך הצבת בית המשפט בסך זמנים שלא מאפשר לקיים דיון. ר' בהקשר זה רע"פ 2588/12 עבאסי נ' מדינת ישראל (29.3.2012):

"אין מקום להגשת בקשות 'בדיקה התשעים', מთוך תקווה כי קוצר הזמן די יהיה בו כדי להביא לעיון ביצוע העונש. בהקשר זה ציינו בעבר כי 'אפשרו סברתי' - ואין זו דעתך - כי בקשה רשות הערעור מצריכה תגובה של המדינה, לא הייתה רואה מקום לעכב את ביצוע עונש המאסר ללא קבלת תגובה המדינה לבקשת זו. הבקשה הוגשה ברגע האחרון, ומבלתי שצורפה לה תגובה המדינה. אשר על כן, לא היה מקום לעכב את הביצוע על יסוד הבקשה כפי שהוגשה'. [...] כדאי שפרק ליטיהם של מי שצפוים למאסר יזכירו כלל זה."

וכן ר' רע"פ 2663/19, אי RIDRS מוטורס בע"מ והפסיקה המצוوتת בו.

לאור זאת, לא ראייתי מקום לדון בבקשתו ודינה להדחות מטעם זה.

אוסיף על כן, שגם מהבחן המהותית לא ראייתי מקום להעתר לבקשתו: הנימוק לבקשתו הוא, כי אחיו של הנאשם

עמוד 1

לקה במחלה קשה וזקוק לעזרתו - אך טעם זה אינו יכול להצדיק דחיתת התיצבות למאסר - בודאי שלא דחיה למספר חדשים. הנחת המוצא היא, כי כאשר נגזר על אדם עונש מאסר, יש לכך השפעה גם בני משפחתו, ואין הדבר מקרים חסינות ממאסר.

עינתי במסמך שצורף לבקשתה, שהוכן על ידי עובדת סוציאלית מבית החולים הדסה עין כרם, בו נאמר, כי הנאשם מסיע רבות לאחיו ונמצא לצידו בעת הטיפולים ומלווה אותו כל העת. האמור במסמך אינו מתישב עם העובדה כי על פי תנאי השחרור שנקבעו בתיק המעצר, על הנאשם להיות במעצר בית מלא בעיר קיסריה, עם אפשרות ליציאה בפיקוח מדי יום בין השעות 14:00-10:00.

לאור זאת, גם מהבחינה המהותית לא מצאתי הצדקה לדחיתת התיצבות הנאשם למאסרו.
לפיכך דוחה הבקשה.

יש להודיעו לנائب על דחיתת הבקשה וכי עליו להתייצב למאסר במועד שנקבע בהחלטת בית המשפט המוחזק.

ניתנה היום, ה' תשרי תש"פ, 04 אוקטובר 2019, בהעדך
הצדדים.